

jag är livrädd att fastna här.

Ibland känns det som att hela världen stannat upp men ändå hinner jag inte riktigt med, på något sätt står jag alltid med ena foten utanför och konstigt nog lär jag mig aldrig att gå in helhjärtat för något. Jag står fortfarande och stampar på samma plattform som för ett år sedan, precis som att jag fastnat i ett kapitel som verkar sakna sitt slut. Jag har alltid haft större drömmar och visioner än vad mitt huvud fått plats med och ändå står jag här idag och har ingen aning om vart jag skall börja, vilken väg jag skall ta eller vilka alternativ som väntar, jag har helt enkelt halkat efter i den dröm jag alltid levt efter och det skrämmer mig att jag kanske kommer vakna upp här om tio år kvar i samma situation som idag, som att jag sitter fast här, något håller mig kvar, jag är fastklämd. Tänk om jag aldrig kommer dit, tänk om mina drömmar alltid kommer att förbli drömmar, en illusion av en framtid som aldrig kommer att finnas, en illusion om en värld man aldrig kan uppnå? Jag är färdig här, jag var färdig redan när jag kom hit men det finns helt enkelt inte tid och rum att ta mig härifrån, inte just idag inte just nu, jag är helt enkelt i fel fas i livet. Är jag ensam om att drömma men aldrig komma fram? Man känner sig för stor för den här världen, men för liten för att ta sig vidare. Jag antar att vi alla drömmar, skillnaden är bara att vissa hittar vägen direkt medans andras mening med livet är att fortsätta drömma?, för vad händer när man uppnått sin dröm, handlar inte hela livet om att sätta upp mål och drömma sig bort? Man blir väl aldrig nöjd? Kanske befinner jag mig i en undermedveten dröm just nu, kanske blir jag bara aldrig nöjd!?!.. Jag vet vart jag skall, jag har bara inte funnit vägen dit än men jag kommer komma dit, det vet jag, när min tid är kommen!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lina Nielsen med Poeter.se id #43771 innehar upphovsrätten